

Αλλήλας κλαύσυστιν, ἐπεὶ κακῶν ἤλιτον ἔργον
 Δεξάμεναι μέγαλοιο θεῶ χόλον ἐν κόλποισι.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΝΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΘΕΟΥ,
 καὶ περὶ ἀγίων, καὶ περὶ κρίσεως.

ΗΜΟΣ ἡ κατέπαυσε θεὸς πολυπαύσοφον ὠλήν,
 Πολλὰ λίσσασμένης, καὶ μοι πάλιν ἐρρήθεοσι
 Ἐνθετο θεασείων ἐπέων πολυγηθέα φωνήν,
 Γαῦν δέμας ἐμπληχθεῖσα τάδε πωμῖ. ὅτε γὰρ οἶδα
 Ὅτι λέγω, πέλεται ἡ θεὸς τὰ ἕνασ' ἀγορσύνει.
 Ἀλλ' ὁπότεν ἐπὶ γῆς σεισμοὶ, μαλδροῖτε κόραυνοὶ,
 Βρονταί τ' ἀσπεροπαί τε, γῆς ὄρυσίβη
 Καὶ μανίη θώων τε λύων, ἀνδρουτασίαι τε,
 Καὶ φθοραὶ ἀνθρώπων, ἢ καὶ βοῶν μυκωμένων,
 Τετραπόδων καὶ πτερόων τε καὶ ἕρηνων ταλαέργων,
 Ἡδ' αἰγῶν, οἴων τε. ἔπειτα δὲ χέρσος ἀφύρα
 Πολλὴ καλλειφθεῖσα γονήσεται ἐξ ἀμελείας,
 Καὶ κερποὶ λείψυσιν, ἐλσυσθ ὄροπρασία δὲ ἔσται
 Γλαίφοις ἐν μερότεοσι, καὶ τ' ἰόροσυλία ναῶν,
 Δὴ τότε καὶ γονεὴ δεινάτη μετὰ ταῦτα φανέται
 Ἀνθρώπων, ὁπότεν σεισίχθων ἀσδροπυτῆς
 Εἰδώλων ζῆλον θραύσει, λαόν τε τινάξει,
 Ρώμης ἐπ' ἀλόφοιο. μέγας δὲ τε πλῆθος ὀλεῖται,
 Δυσόμενος περὶ πολλῶν ὑπὸ φλογὸς ὑφαίσοιο.
 Καὶ τότε δὲ ἡματόεσσαι ἀπ' ἕρανίς καταβάσαι.
 Ἀντὰρ κόσμος ὅλος τε ἀπειρεσίων ἀνθρώπων
 Ἀλλήλας καὶ εἰνυσι μεμλωότες, ἐν δὲ κηδοιμῶ

f. ἰόροσυ-
 λία

Propterea facinus quòd commisere nefandum:
Tanta in eas magni desæuiet ira Tonantis.

LIBER SECVNDVS.
De Græcis, & de Deo, & de
sanctis, & de iudicio.

Postquã perdoctũ carmẽ, me multa precãte,
Cõpressit numen, mihi sub præcordia rursus
Diuini cantus uocem subiecit amoenam.
Corpore tota stupẽs trabor huc, ignara quid ipsa
Eloquar: ipse sed hæc mandat Deus omnia fari.
Sed cum terrarum motus, & fulmina dira,
Fulguraq; & tonitrus fuerint, & squalor agrorũ
Et cædes hominum, rabies & sæua luporum,
Atq; hominũ atq; boũ interitus, et quadrupedatũ,
Et iumentorum, mulorumq; atq; caprarum,
Atq; ouium, fiet tum plurima terra relicta,
Et frugum incultos prouentus deseret agros,
Erumpetq; hominum uitiosa licentia passim,
Fanaq; diripient. hominum tum deniq; seclum
Existet decimum: quando qui sidera fecit,
Concussor terræ, statuarum franget amorem,
Et Romæ populum, quæ septem continet arces,
Concutiet: diues deleta peribit opum uis,
Vulcano crebris miscente incendia flammis.
Et tunc de cœlo demissæ sanguinolentæ.*
At genus humanum longè lateq; per orbem
Cædibus alternis insaniet: inq; tumultu

Pestes, atq; fames Deus, & sua fulmina mittet
 Illis, qui uiuent expertes legis & æqui.

Existetq; hominum toto defectus in orbe:
 Si quis ut in terris hominis uestigia cernat,
 Miretur. rursus magnus Deus incola cœli,
 Reliquias hominum penitus seruabit ubiq;
 Tunc pax, & ueri prudentia summa uigebit,
 Terraq; frugiferens fruges feret uberiores,
 Ne diuisa quidem, neq; seruitura deinceps.
 Omnis liber erit portus mortalibus, omnis
 Et statio, sicut fuit antè: scelusq; peribit.

Signum
 aduentus
 filij homi-
 nis.

Tunc autem signum dabitur diuinitus ingens,
 Namq; relucebit clarissima stella, coronæ
 Assimilis claræ, cœlo uisenda sereno,
 Lucibus haud paucis: humanis nempe coronam
 De cœlo ostendet, qui præmia quærere certant.
 Nam tunc incipiet magnum procedere seclum
 Vrbi cœlesti, dispensatorq; uacabit
 Omnibus humanis, æui immortalis honores
 Qui teneat. cunctus tunc immortalia propter
 Præmia contendet populus, uictoria quando
 Accendet præclara animos. nam ritè licebit
 Cuilibet argenti claram petere inde coronam.
 Porta uitæ, Castus enim Christus ponet certamina iusta,
 Ornabitq; probos, æternaq; præmia reddet
 Testibus, ad mortis certamen euntibus usq;
 Virgineis uerò, qui pulchrè currere pergent,

Actera

Λοιμὸς καὶ λιμὸς θήσει θεὸς, ἢ δὲ υἱὸν αὐτοῦ
 ἀνθρώποις, οἱ ἄτ' ὄρθε δίκης κέρουσι θέμιστας.
 Λεῖψις δ' ἀνθρώπων ἔσται κατὰ νόμον ἅπαντα,
 ὡς ἴχθυσ ἐκαστὸς ἐπὶ χθονὶ θαυμάσειεν
 ἀνθρώπων, τότε δ' αὖτε μέγας θεὸς αἰθέρι ναίων
 ἀνδρῶν ἐνσαέων σωτὴρ κατὰ πάντα γένεται.
 Καὶ τότε δ' εἰρήνη τε, βαθεῖα τε σύνοσις ἔσται,
 καὶ γῆ καρποφόρος καρπὸν πάλι πλείονας οἴσει,
 οὐδέ μεριζομένη, ὅδ' εἰσέτι λατρύσασα.
 Γᾶς ἢ λιμὸν, πᾶς ὄρμος ἐλσύνθρος ἀνθρώποισιν,
 εὐσεται ὡς παρὸς ἦεν, ἀναιδίη τ' ἀπολείται.

Καὶ τότε δὴ μέγα σημεῖα θεὸς μετέπειτα ποιήσει.
 Λάμψει γὰρ στεφάνῳ λαμπρῷ παρομοίῳ ἀστῆρ
 λαμπρὸς, παμφαίνων, ἀπ' ἕραν ἄγληντος,
 ἡμασιν ὅν ὀλίγοις. τότε γὰρ σέφος ἀνθρώποισι
 δείξει ἅπ' ἕραν ὅθεν ἐναγώνιον ἀθλῶσιν.
 Καὶ τ' τόθμαι μέγας γὰρ αἰὼν εἰσελασινὸς ἔσται,
 εἰς πόλιν ἕρανιον. τ' οἰκισινὸς δέ τε πᾶσιν
 εὐσεται ἀνθρώποισιν ἔχων κλέος ἀθανασίας.
 Καὶ τότε πᾶς λαὸς ἐπὶ ἀθανάτοισιν ἀέθλοις
 ἀθλήσει νίκης πρὶν ἄλλους. σὺ γὰρ ἀναιδίως.
 ἀργύρεοις ἐπέειπεν δὴ αἴται σέφος ὠνήσασθαι.
 ἀγνὸς γὰρ χριστὸς τούτοις τὰ δίκαια βραβύσει,
 καὶ λοιμὸς σέψει, αὐτὰρ θέμα μάρτυσι δώσει
 ἀθάνατον, ἄχρη καὶ θανάτῳ τὸν ἀγῶνα ποιῶσι.
 Παρθενικοῖς δὲ δραμῶσι καλῶς, ἀφθαρτὸν ἀέθλον

τὸ σημεῖον
 παρουσίας
 τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου.

f. τότε γὰρ
 μέγας αἰ-
 ῶν.

f. οἰκισινὸς
 κός.

ἢ θύρα τῆς
 ζωῆς.

Δώσει τοῦ θέματος, καὶ τοῖς τὰ δίκαια νέμουσι
 ἀνθρώποις πᾶσι τε, καὶ ἔθνεσι ἀλλοδαποῖσι,
 τοῖς ὁσίως ζῶσι τε, θεὸν δὲ σὺα γινώσκουσιν.
 οἱ δὲ ἀγαπᾶσι γάμοι τε, γαμοιλοπιῶντ' ἀπέχον-
 ται,

Δώσει πλῆθια δῶρα, αἰώνιον ἐλπίδα καὶ τοῖς.
 Γᾶσα τε γὰρ ψυχὴ μόρωρ θεῶ ἐστι χάρισμα,
φ. ἄγεσι καὶ θέμις ἀνθρώπους τὴν ἑλπίδα πᾶσι μιᾶναι.
 οὗτος ἀγῶν, ταῦτ' ἐστὶν ἀέθλια, ταῦτα βραβεῖα,
 τὸτο πύλη ζωῆς, καὶ εἴσοδος ἀθανασίας,
 Ἡρθεὸς ὀργάνος γε δίκαιότατοις ἀνθρώποις
 ἔσῃσε νίκης ἐπαέθλιον. οἱ δὲ λαβόντες
 τὸ σέφος, ἐν δόξῳ διελεύσοντα διὰ ταύτης.

* **ΑΛΛ'** ὅποταρ τόδε σῆμα φανῆ κατὰ κόσμον ἄ-
φ. αἰ ὅποσαι πάντα,
 παῖδας χῆ- **Εἰ** γενετῆς παῖδες πολλοὶ κρόταφοι γεγαῶτες,
 ραι ἐνὶ θρη **Θλίψεις** δὲ ἀνθρώπων λοιμοὶ καὶ λιμοὶ, πόλεμοί τε,
 νήσουσι. **Καιρῶν** δὲ ἀλλαγῆ, πένθημά τε δάκρυα πολλά,
 οἱ πρ' ὄλο- * **Αἰ** ὅποσωρ παῖδες χώρας ἐνὶ θοινῆσοντα,
 φυρόμεναι, **οἱ** πρ' ὄλοφυρόμενοι γενέας ἐν φάρσει σαφίας,
 γενέας δὲ **Συὸ** μέλεσι θάψουσιν ἐπὶ χθονὶ μητέρι λαῶν,
 ἐν. **Αἵμασι** καὶ κονίησι ἑπεφυρμένον. ὦ μέγα δειλοὶ,
φ. πέφυρμέ **Υσταίης** γενεῆς φῶτες κακοέργεες αἰνοὶ,
 ναι. **Νήπιοι**, ὅδε νοῦντες ὀνιᾶ φῦλα γυναικῶν,
 περὶ τῶ ἀν **Μὴ** τίνῃσιρ ἔφυ τὸ θέρος μόρωρ ἀνθρώπων,
 σιχέρι σου. **Μηδὲ** σιναίρεσιρ ἐγγυὲς, ὅταρ τινὲς ἀντὶ προφητῶν
 ψυδα-

Aeternum munus dabit, & seruantibus æqui
 Omnibus humanis, generiq; alienigenarum,
 Et sanctè uiuendo Deum noscentibus unum.
 Tum qui coniugio gaudentes, furta cauebunt
 Concubitus uetiti, dabit his quoq; munera larga,
 Immortalem spem. nam donum numinis omnes
 Sunt humanæ animæ: quas ullis flagitiorum
 Mortales maculis prorsum foedare nefas est.
 Hoc certamen, hic est labor, hæc sunt præmia pu-
 Hæc uitæ porta est: hic est ingressus in æuū (gnæ:
 Aeternum. Deus hæc cœlestis, iustitiae
 Humanæ statuit uictrici præmia: quiq;
 Contigerint palmam, per eã ingredientur honestè.

Sed postquam toto signum hoc extarit in orbe,
 À teneris pueri uestiti tempora canis,
 Arctabunt homines, mutato cardine rerum,
 Pestes, bella, fames, lachrymæq; & luctus, abundè.
 Eheu quot uiduæ lugebunt pignora, tristi
 Cum gemitu & prolis carnes in ueste cruenta
 Cum membris terræ mandabunt omniparenti,
 Puluere sanguineo foedata: ô pessima secla,
 O nimium prauis, quos ultima proferet ætas.
 Dementes, qui quid muliebria semina uincat
 Non norint.

Μη τίνιστιν ἐφύτῳ τὸ θεῖος μὲν ὄπωρ ἀνθρώπων,
 Μὴ δὲ συνείρεσιν ἐγγύς.

Cum quidam pro uatibus insinuati
 Fallaces

De Anti-
christo.

76

Sibyllina

Fallaces aderunt in terris uaticinantes:
Et Belial ueniet, facietq; insignia multa
Inter mortales. tunc sancti funditus, atq;
Electi, fidiq;, euersi diripientur:

Necnon Hebræi, quos sæuior impetet ira.

Tum cum bis senis tribubus conflatus ab ortu
Adueniet populus, populumq; requiret Hebræum
Cognatæ stirpis, quem perdidit Assyriorum
Impetus. illata gentes ita clade peribunt.

Postremò rursus uehementibus imperitabunt
Hebræis fidis electis, sub iuga missis,

Vt prius: imperium quoniam nõ desinet unquam,
Omnia qui cernit, supremus, et incola cœli,
Palpebras hominum somno concludet opertas.

Felices famuli, Dominus quoscunq; reuersus
Inueniet uigiles. tangit uigilantia cunctos,
Semper ut expectent, nec somno lumina claudant.
Nam ueniet manè, aut serò, medio ue diei.

Adueniet certè, neq; me sententia fallat.
Dum dormitur, erit cœli ut stellantis ab oris
Cuncta die medio cernantur sidera cunctis,
Vnà cum binis facibus, properantibus annis.

Elias. Tunc quoq; cœlesti curru deuectus inibit
Terras de cœlo Thesbites, signaq; trina
Ostendet toti mundo uitæ pereuntis.
Veh quas illa dies deprendet uentris onustas
Pondere, quæ ue suo lactabunt ubere natos.

Aut

Ψυφλαπάται πελάσσωσιρ ἐπὶ χθονὶ φημίζοντες.

καὶ βελίας ἤξει, καὶ σήματα πόλλα ποιήσει

ἀνθρώποις. τότε † δὲ ὀσίωρ ἀποναΐάσασις ἀνδρῶν f. δὲ αὐὸσί-

ἐκλεπῶρ, πισῶρ τε, λευλασίη τε γυνήται,

ωρ ἀπανά-
σασις.

τῶν ἡδὲ ἐβραίων, δεινὸς δὲ αὐτοῖς χολὸς ἤξει.

Ἡνίκα δὲ δειπάφυλος ἀπ' ἀντολίνης λαὸς ἤξει,

ζητήσωρ λαὸν, ὃν ἀπώλεσεν ἀσύριος κλώρ,

συμφύλωρ ἐβραίων. ἔθνη δὲ ἐπὶ τοῖσιρ ὀλουῶται.

Υσόρον αὖ ἀρξῶσιρ ὑπὸρ μινέωρ ἀνθρώπων,

ἐκλεπῶρ πισῶρ ἐβραίων, καταδιδλώσαντες

αὐτὸς ὡς τὸ παρόισιν, ἐπεὶ κρᾶτος ἔκαστε λείψει

Υψιστος πάντων, πάνεπίσνοτος, αἰθέριναίων.

Υπνορ ἐπ' ἀνθρώποις σινεδιάσει, βλέφαρ ἀμφικα-

λύψας.

Ὡ μάνερες θόραπόντες, ὅσους ἐλθῶν ἀχρυπνέντας

εὐροὶ ὀδραπίζωρ, τοὶ δὲ ἐχρήγορθον ἀπαντες,

Γάντοτε προσδοκᾶντες ἀνοιμήτοις βλεφαροῖσιρ.

Ἡξει γὰρ τ' ἠῶος, ἢ δειλῆς, ἢ μέσορ ἡμαρ.

Ἡξει δὲ ἀτρενέως, καὶ ἐσεῖται ὡς ἀγορσύνω,

Εσεῖται συνδομύνοις ὅτ' ἀπ' ἕραν ἄσδρόεντος

Ἀστρατε πάντα μέσωρ ἐνὶ ἡματι πᾶσι φανείται,

Συνὸ δυνσὶ φωσῆρσι κατεπειγομύνοιο χρόνοιο.

καὶ τότε ὀθεσβίτης ἀπὸ ἕραν ἄρμαῖσι ταίνωρ, ἡλίας.

Ὀυράνιορ γαίη δὲ ἐπιβάς τότε σήματα τριῶν

κόσμων ὀλω δειξεί, τοῦ ἀποκλυμύνου βιότοιο.

Αἰ ὀπῶσαι κείνωρ ἐνὶ ἡματι φορτοφορῶσαι

Γατῆρι φωραθῶσιρ, ὅσαι δέ τε νήπια τέμνα

Γαλαδοτῶσιν, ὅσοι δ' ἐπὶ κύμασιν αἰετᾶσιν,
 Αἰὶ πόσαι κείνῳ τὸν ἡμέραν ἀθροίσασιν.
 Αχλὺς γὰρ ἰοφερὴ σνεπάσει τὸν ἀπείρονα νόσμον,
 Αντολίης δύσεώς τε μεσημβρίας τε καὶ ἀφῆς.
 Καὶ τότε δὴ ποταμός τε μέγας πυρὸς αἰθομένοιο
 Ρύσει ἀπὸ βρανόθεν, καὶ πάντα τόπον διαπανήσει,
 Γαῖαν τ' ὠκεανόν τε μέγαρ, γλαυκὴν τε θάλασσαν,
 Λίμνας καὶ ποταμούς, πηγὰς, καὶ ἀμείλιχον ἄδην,
 Καὶ πόλον ἑρανόιον. ἀτὰρ ἑρανοῖο φωσῆρες
 Εἰς ἔρσὺρ ῥήξασιν, καὶ εἰς μορφὴν πανέριμον.
 Ἄστρα γὰρ ἑρανόθεν τε θαλάσσια πάντα πεσῆται,
 Ψυχὰ δ' ἀνθρώπων πᾶσαι βρύξασιν ὀδῶσι,
 Καίονοναι ποταμῶν καὶ θείῳ καὶ πυρὸς ὄρμη,
 Ἐρ διαπέδω μαλάρῳ, τέφρα δέ τε πάντα καλύψει.
 Καὶ τότε χηρῶσει νόσμος σοιχεῖα πρόπαντα,
 Ἄηρ, γαῖα, θάλασσα, φᾶος, πόλος, ἥματα, νύκτες.
 Κενέτι πωτήσονται σὺν ἡέρι ἀπλετοὶ ὄρνεις,
 οὐκ ἔσονται νηῖα θάλασσαν ὅλως ἐτι νηχῆσοντα.
 Οὐκ ἔσονται ἐμφορτοὶ ἐπὶ κύμασιν ποντοπορήσει,
 Οὐκ ἔσονται ἰθιυτῆρες ἀροτρύσσασιν ἀφῆρα,
 Οὐκ ἔσονται δένδρων ἀνέμων ὑπο. ἀλλ' ἅμα πάντα
 Εἰς ἔρσων ῥήξασιν, καὶ εἰς παθάρῳ διαλέξει.
 f. τυνίαι. † Ηνίαι δ' ἀθανάτου θεῶ ἀφθιτοὶ ἀγγελτῆρες,
 Ηνὰρ * ἐρομιήλ, ἑριήλ, σανιήλ, ἀζαήλ τε,
 Αὐτοὶ ἐπιστάμονοι ὅσά τις παπὰ πρόσθεν ἐρεξον
 Ἀνθρώπων, ψυχὰς τε ἀπὸ ἰοφῆ ἰδρόεντος
 Εἰς κέρας ἀξασιν πᾶσας ἐπὶ βῆμα θεοῖο,

Aut qui propter aquas habitabunt. ueh quib. illam
 Contigerit uidisse diem. nam totus ab ortu
 Solis ad occasus, austroq; , aquiloneq; mundus
 Terræ inuoluetur noctis caligine cæca.
 Tunc ardens fluuius coelo manabit ab alto
 Igneus, atq; locum consumet funditus omnem,
 Terramq; oceanumq; ingentem, & cærulea ponti
 Stagna, lacus, fluuios, fontes, Ditemq; seuerum,
 Cœlestemq; polum, cœli quoq; lumina in unum
 Fluxa fluent, forma deleta prorsus eorum.
 Astra cadent etenim de coelo cuncta reuulsa,
 Humanæq; animæ frendebunt dentibus omnes.
 Fluminis ardentes, ignisq; , & sulphuris æstu,
 In feruente solo, cinis obteget omnia quando.
 Omnia tunc mundi uiduata elementa iacebunt,
 Aer, terra, polus, mare, lux, noctesq; , diesq; .
 Non iam tot uolucres sulcabunt aëra pennis,
 Non uada squamigeri pisces per salsa natabunt,
 Non ibit ponti per fluctus nauis onusta,
 Non glebosa boues pandi telluris arabunt,
 Non sonitum reddent percussæ flamine syluæ:
 Omnia sed puram molem conflabit in unam.
 Tum uerò æterni genij patris immortalis
 Hæc ῥ * ἐρομῖνλ, Vriël, Saniel, Azaelq; ,
 Quæ mala quisq; hominũ patrauerit antè, sciètes,
 E'tetris animas tenebris caliginis omnes
 Iudicio sistent, ad formidabile patris

Magni,

De ultimo Magni, immortalis solium. nam solus & unus
iudicio. Conditor omnipotens rerum non interit unquam,

Iuraq; dicturus mortalibus æqua sedebit.

Et tunc infernis animas, flatumq; sonumq;

Cœlestis tribuet, compactaq; conuenienter

Artibus ossa suis, carnes, neruosq; repostos,

Et uenas, pellemq; priorem, cesariemq;

Sic coniuncta suis terrestria corpora ritè

Membris, una dies reddet uitalibus auris.

Tunc ferratarum portarum Ditis auari

Claustra immania, duriq; infractiq; adamantis,

Ingens ingenti Vriè conuulsa ruina

Perrumpet genius: perlugubresq; figuras

Omnes iudicio sistet: simulachra uetusta

Titanum in primis, monstrosorumq; gigantum:

Tum quas diluuiũ, tum quas maris unda profundo

Absumpsit: necnon quas serpentesq; feræq;

Faucibus hauserunt auidis, uolucresq; uocabit

Ad solium cunctas: necnon quas igneus ardor

Absorpsit flammis, ad iudiciale tribunal

Coget adesse Dei, collectas undiq; in unum.

Tum uerò Sabaoth Adonæus, fulminis autor,

Defunctos reddet uitæ, Parcasq; resoluet,

Cœlesti residens solio, magnamq; columnam

Figet. eò ueniet in nube æternus & ipse

Christus ad æternum, magno splendore, bonisq;

Cum genijs: solioq; sedebit dexter in alto,

Iudicet

Αθανάτου, μεγάλα. εἰς γὰρ μόνος ἀφθίτος ἐστίν, περὶ τῆς ἐ-
 Αὐτὸς ὁ παντοκράτωρ, θνητῶν ὁ δινασώλος ἐστίν. χάτης πέρ-
 καὶ τότε νορτορίοις ψυχὰς, καὶ τῶν σῶμα, καὶ αὐθιγὰ σεως.
 Δώσει ἐπαρῆνιος, καὶ τ' ὄσ' ἄα ἀρμόσ' ἐντα
 Ἀρμοῖς παντοίοις, σαρκὶ σάρκεις, καὶ νῦρα,
 καὶ φλέβες, καὶ δέ τε δέρμα. περιχρῶν δ' αἰ πρὶν ἐθῆ-

ραι.
 Ἀμβροσίως πικρὰ ἐντα, καὶ ἐμπνοὰ πικρὰ ἐντα,
 Σώματ' ἐπιχθονίων μιὰ ἡμέραν ἀνστήσονταί.
 καὶ τότε ἀμειλίησι καὶ ἀρρήητου ἀδίαμαντος
 κλείθρα πέλωρα πυλῶν τε † ἀχαλκῶν αἰδίασ al. ἀχαλ-
 Ρήξάμενος ἕριθ' ἄγγελος, ἐνθὺ βαλεῖται, κῆντου.
 καὶ πᾶσας μορφὰς πολυπενθέας εἰς κείσιν ἄξει,
 εἰδῶν τὰ μάλιστ' ἀπαλαιγενέων τῆλυων,
 καὶ δέ τε γιγάντων, καὶ ὅσας εἶλε πατακλυσμός,
 καὶ τὰς ἐν πελάγεσιν ἀπώλεσε κῆμα θαλάσσης.
 καὶ ὅσας θῆρες καὶ ἐρπετὰ καὶ πετελιῶ
 θοιήσαντο, ὅσας τὰς ἐπὶ βῆμα καλέσει.
 καὶ πάλιν ἄς ἐφθίρην ἐνὶ φλογὶ σαρκοφάγον πῦρ,
 καὶ τὰς ἐπὶ βῆμα θεῶν στήσειν ἀγείρας.
 † Ἡνίκα δ' ἀνστήσιν ἐνυκας, μοίρας παταλῦσας, f. τικνίνα.
 καὶ καθίσει σαβαῶθ ἀδοναῖος ὑψιμέρηνος
 εἰς θρόνον ἕρανίον τε, μέγαρ δέ τε κίονα πῆξει,
 ἥξει δ' ἐν νεφέλῃ πρὸς ἀφθιτορ' ἀφθίτος αὐτός,
 ἐρδὸξ' ἡχρῖτος σὺν ἀμύμοσιν ἀγγελτήρσι,
 καὶ καθίσει μέγας ἐπὶ δέξια βῆμαί τε, κείνων

f Εὐσε-

Εὐσεβέων βίοντορ, καὶ δυσσεβέων τρόπον ἀνδρῶν,
 ἤξει καὶ μωσῆς ὁ μέγας φίλος ὑψίστοιο,
 Σαφῆνας δυσάμενος. ἀβραάμ δ' αὐτὸς μέγας ἤξει,
 Ἰσαὰκ ἠδ' Ἰακώβ, Ἰασῶς, Δαυιδῆ τ' ἠλίας,
 Ἀμβανὸν καὶ ἰωνᾶς, καὶ οὐς ἐπ' ἔσαν ἑβραῖοι.

Τὸς δὲ μετ' ἡρεμίαν ἐπὶ βήματι πάντας ὀλέουσιν,
 Κρινομένους ἑβραίους, ἵνα ἀξία ἔργα λάβωσι,
 Καὶ τίσθωσ' ὅσα πρὸ βίοντων θνητῶν τις ἐπραξε.
 τῶν ἀσε- Καὶ τότε δὴ πάντες διὰ αὐθομύναν πόταμοιο,
 βῶν ποινή. Καὶ φλογὸς ἀσβέστη διελεύσουσιν. οἳ τε δίκαιοι
 πάντες σωθήσονται, ἀσεβεῖς δ' ἐπὶ τοῖσι μολῶνται
 εἰς αἰῶνας ὄλης, ὅπως οὐκ ἀποπροσέσονται ἔργων,
 ἠδὲ φόνης ἐποίησαν. ὅσοι δὲ σωθήσονται εἰσι,
 Ὑψίστοι, καὶ κλέπται, δόλιοι τ' οἰνοφθόροι αἰνοῖ,
 Δειπνολόχοι καὶ κλεψίγαμοι, δίσφραμα χέοντες,
 Δεινοί θ', ὑβρισταί τ', ἀνομοί τ', εἰδωλολάτραι τε,
 ἠδὲ ὅπως οὐκ ἀθάνατον θεὸν ἐγνατέλειψαν,
 Βλάσφημοι δ' ἐγένοντο, καὶ δυσσεβῶν ἑβραίων,
 Γισολέται, καὶ τῶν δικαίων φθισίνους ἀνδρῶν,
 ἠδὲ ὅπως οὐκ ἀναιδέσιν ἀμφιπροσώποις,
 Γρεσβύττοροι, γόβραροι τε διήκονες εἰσορόωσιν,
 Αἰδόμενοι κέρνυσ' ἀδίκως ἐτέροισι ποιῶντες,
 Ὑσυδαπάται φήμησι πεπειθμένοι. αὐτὰρ ἔόντες
 Γαρδαλίωρ τε λύνωρ τ' ὀλοώττοροι, ἠδὲ κένιστοι,
 ἠδὲ ὅπως οὐκ ἐπὶ ὑβρίων, ἠδὲ τοις αἰ
 οἳ τὸν ἐπὶ τῶν σιωπῶν σιωπῶν σιωπῶν σιωπῶν
 Ὀρφανίδες, χῆρας τε καταβλάπτουσιν ἑνάστα,
 ἠδὲ

Oracula.

83

Iudicet ut mores hominum, uitamq; proborum,
 Et sceleratorum. ueniet quoq; magnus amicus
 Ille Dei Moses supremi, carne renata
 Vestitus: ueniet Abraham quoq; magnus & ipse,
 Isaac, atq; Iacob, Iasus, Daniel, Elias,
 Ambacoum, Ionas, & quos gens perdit Hebræa.
 Tū residens iudex solio, omnes perdet Hebræos,
 Qui post Eremiam fuerint, ut præmia digna
 Accipiant, & quæ mortali quisq; patrarit
 In uita, soluant. igitur per flumen agentur
 Ignis inextincti cuncti: iustisq; salutem
 Omnibus indeptis, scelerati tempus in omne
 Perdentur, quotquot patrarint antè nefanda.
 Qui cædes faciunt, aut quorum conscia mens est:
 Mendaces, fures, uasri, pestesq; domorum,
 Mandones, fidei frangentes connubialis,
 Detrectatores, petulantes, lege carentes,
 Et simulachricolæ: nec non qui patre relicto
 Magno, immortalis, dixere nefanda, piorum
 Carnifices, fidei nullius, perniciesq;
 Iustorum: neq; non, qui commendante senectæ,
 Et grauitate, uasri fallunt, uultuq; bifronte
 Turpiter imponunt alijs, læduntq; nocenter,
 Fallaces, fama freti, uerbisq;, sed ipsis
 Pardis atq; lupis multo magis exitiales.
 Tum nimio tumidi fastu: tum scœnore scœnus
 Qui cumulant, magnis pupillos afficientes

Ma'orum
 pœnæ.

f 2

Et

Et uiduas damnis: uel qui quæſita ſceleſtè
 Dant uiduis, aut dant pupillis: qui ue labore
 De proprio cum dent, exprobrant: qui ue parètes
 In ſenio linquunt, neq; præmia digna rependunt
 Pro nutricatu. uel qui parère recuſant,
 Aſpera uel contra dixerunt uerba parentes:
 Vel qui depositum ſeſe accepiffe negarunt,
 Quiq; ſuis faciunt dominis contraria ſerui:
 Quiq; ſuum corpus conſpurcauere ſalaces:
 Vel qui uirgineam zonam ſoluère, latenter
 Congreſſi: uel quæ foetus in uentre necatos
 Eijciunt, & qui partum expoſuere nefandi:
 Quiq; ueneficijs uſi, ſeu ſcœmina, ſeu uir:
 Hos immortalis, incorruptiq; columnæ
 Ira Dei affiget, quam circuit undiq; flumen
 Indefeſſo igni manans, & eos ſtimul omnes
 Aeterni patris genij nunquam intereuntis,
 Ignitis ſlagris, inflammatisq; catenis,
 Inſuper infractis uinclis, arctisq; reuinctos,
 Duris torquebunt pœnis. dein noctis in umbra,
 Obijcient monſtris, ſub tartara tetra geenna,
 Multis, horrendis, ubi nox tenebroſa perennat.
 Hinc ubi iam multis cruciatibus excruciarint
 Omnes, quorum mens fuerit ſclerata: deinde
 Succedet fluuio magno rota flammea circum.
 Hinc ubi pertulerint tot iam mala, totq; dolores,
 Diuerſi flebunt, dictu miſerabile, patres,

Infant

Η δ' ὅποσοι χήρεσσι καὶ ὀρφανοῖσι διδῶσιν
 Ἐξ ἀδίων ἔργων, ὅποσοι δ' ἰδίω ἀπὸ μόχθων
 Δόντες ὀνειδίζουσιν, ὅσοι δὲ γονεῖς ἐνὶ γῆρα
 Κάλλιπον, ἄτε τίσαντες ὄλωσ' ἢ θρέψῃσιν
 Ἀντιπαράχοντες, αὐτὰρ δ' ὅσοι ἠπέθυσαν,
 Ἡ δὲ καὶ λυτεῖαν λόγον ἄχθιστον εἰς γονετῆρας,
 Ἡ δ' ὅποσοι πίσεις τε ἀπηνήσαντο λαβόντες,
 Καὶ θοράκωντες ὅσοι κατὰ Δεαποτῶν ἐγένοντο,
 Καὶ πάλιν οἱ τὸν σάρμα ἀσελγῆ μίηναντες,
 Οἱ δ' ὅποσοι ζωνὴν τὴν παρθενικὴν ἀπέλυσαν,
 Λάβην μισγόμενοι, ὅσα δ' ἐνὶ γαστέρι φόβῃσιν
 Ἐπιδρώσουσιν, ὅσοι τοιετὸς ῥίπτουσιν ἀθέσμως,
 Φαρμακοὶ, ἢ καὶ φαρμακίδες σὺν τοῖσι καὶ αὐτῶν
 Ὀργὴν ἀπὸ ξανίοιο καὶ ἀφθάρτοιο θεοῖο,
 Κίονι προσπελάσειεν, ὅπως περὶ νύκλον ἅπαντα
 Ἀνάμικτος ποταμὸς ῥεῖ πνευρὸς, τῶν δ' ἅμα πάντας
 Ἀγγελοὶ ἀθανάτοιο θεῶ τοῦ αἰθῆρ' ἐώντος
 Ἐρ φλογίναις μάστιξι, καὶ ἐν πνεύμασι ἀλύσει
 Δεσμοῖς ἄρ' ῥήνῃσισι πῶρις φέγγαντες ὑπὸ ῥέθρῳ
 Δεινοτάτως πολάσσουσιν, ἔπειτα δὲ νυκτὸς ἀμολγῶ
 Ἐρ γεγύνη θηρσίῳ ὑπὸ ταρταρίοισι βαλδύνται,
 Γολλοῖς Λεμαλέοισιν, ὅπως σπότης ἐστὶν ἄμετρον.
 Ἀλλ' ὅποταν πολλὰς πολάσεις ἐνὶ ποιήσωνται
 Γᾶσιν ὄτων κακὸν ἦτορ ἐκρ, ἀτὰρ ὑψέρον αὐτε
 Ἐν πῶτα μὲν μεγάλῳ πύρινος τροχὸς ἀμφὶ κατὰ ῥέξ.
 Ἀντὰρ ὅτ' ἄρα τοῖσιν ἀτάσθαλα ἔργα μεμύλει,
 Καὶ τότε θρηνήσουσιν ἐπ' ἄλλυδις ἄλλος ἀπώθεν,

Οἰκιστοῦ ἄτη μοῖρα πατέρες ἰαὶ νήπια τένα,
 Μικτέρες, ἠδὲ τε τένα ὑπομάζια δακρυόεντα.
 Οὐδέ σφι δακρυόων νόρος ἔσεται, ἔδὲ μὲν αὐδῆ
 Οἰκιστῶν ὀλοφυρομένων ἔσαισεται ἀκλυδισ ἀκλυδ.
 Ἀλλὰ μακρὰν ἰσοφύων ὑπὸ τάρταρον σύρῳεντα
 Τειρόμενοι βοᾶσόντα, ἔσω ἔχ' ὅσίοισι δὲ χώροις
 Τίσσισι τρεῖς τόσον, ὅσον παῖδ' ἤλιτον ἔργον,

f. χτυόμε- † Δυσόμενοι πνεύσασσι δ' ὀδῶσι,
 νοι. Γαυτές τυπόμενοι μακρῆ δὲ βίη τε βίη τε.

25 Καὶ καλέσσει παῖδ' ἰὸ θανάτῳ, ἢ φεύξει ἀπ' αὐτῶν.

Οὐκ ἔτι γὰρ θάνατος τέτοις, ἔνυξ ἀναπαύσει.

Πολλὰ δ' ὄρωθῆσσι μάτλω θεῶν ὑψι μέδοντα,

Καὶ τὸτ' ἀποσρέψει φανόρως τὸ πρόσωπον ἀπ' αὐ-

Ἐπὶ γὰρ αἰώνων μετανοίας ἡματ' ἔδωκεν, (τῶν.

Ἄνδρες ἰσχυρομένους διὰ χειρὸς παρθένου ἀγνῆς.

τῶν ἰσχυ- Τὸς δ' ἄλλους, ὅποσους τε δίκην, καλὰ ἔργα μέμνη
 τῶν μιθός. Ἡ δὲ ἢ σὺτεβίη τε, δεισιπνοῦν τε λογισμοῖ, (λεμ,

Ἄγγελον ἀγρόμενον διὰ ἀθρομένον ποταμοῖο

Εἰς φῶς ἄξασσι, καὶ εἰς ἰωλὸν ἀμέριμνον,

Εὐθα πέλει τρίβος ἀθάνατος μεγαλοῖο θεοῖο.

Καὶ τριῶν ἀπὸ γαλακτῶν, οἶνον τε, μέλιτος, γάλακτος.

Γαῖα δ' ἰση πάντων, ἔνυξ ἔστιν, ἔνυξ ἔστιν φραγμοῖς

Ἐμμερισμένον, καρπὸς τότε πλείονας οἶσει

Ἄντουάτη, λιονοῖ τε βίοι, καὶ πλῆθος ἀμοιβῶν.

Οὐ γὰρ πτωχὸς ἐκεῖ, ἔνυξ ἔστιν, ἔνυξ ἔστιν τύραννος,

Οὐ δόλος, ἔνυξ αὐτὸς μέγας, ἔνυξ μικρὸς τις ἔνυξ ἔστιν.

Οὐ βασιλεῖς, ἔνυξ ἡγεμόνες, κοινῶς ἅμα πάντες.

Infantes pueri, matres, lachrymosaq; matrum
 Pignora sub mammis, nec erit modus ullus eorum
 Ploratus, neq; uox tristes distincta querelas
 Diuersas referet: uerum sub nocte profunda,
 Tartarea, nigra, laniante dolore, profundum
 Clamorem tollent: atq; in regione profana
 Ter tantum soluent, quantum fecere malorum,
 Igni confecti multo: tum dentibus omnes
 Stridentes, acri tabescent uicq; sitiq;
 Optandumq; mori dicent, fugietq; uocantes:
 Non iam mortis enim requiem, no noctis habebunt.
 Multa quidem frustra supremi numina patris
 Orabunt: sed eos tunc auertetur aperte.

Secula nam septem dedit, usus Virgine casta,
 Ad resipiscendum, spacium mortalibus aegris.

Ast alios, qui ius æquum coluere, bonumq;
 Et quibus & pietas & mens fuit optima cordi,
 Sublatos Genij rapidum per fluminis æstum
 Ducent in lucem, & securæ munera uitæ,
 Immortalis ubi magni uia trita Tonantis:
 Fontibus & trinis uinum, lac, mella scatebunt:
 Terraq; par cunctis, non ullis inuia muris,
 Aut interseptis, fructus feret uberiores
 Sponte sua: uictus communis, opesq; beatæ.
 Nam neq; pauper ibi, neq; diues, nemo tyrannus,
 Nec seruus, nec erit quisquã maior' ue minor' ue,
 Non rex, non ductor: sed agent cõmuniter omnes.

Bonorum
 præmia.

Nec iam dicetur, uenit nox, aut ueniet cras,
 Aut transiit heri: nec erunt quos multa fatigat
 Cura, dies: non uer, æstas, autumnus, hyems ue:
 Non nuptus, non mors, non emptio, uenditio ue:
 Non occasus erit, non ortus: namq; creabit
 Ille diem longam. quin hoc quoq; conferet idem
 Ille pijs Deus omnipotens, æternus: ab ipsis
 Oratus dabit, ex ignis feruore perenni,
 Et gemitu seruare homines: hoc conferet illis.
 Namq; leget stabiles, æternoq; eximet igni,
 Perq; suos aliam in uitam mandabit, eamq;
 Aeternam nullo morituris tempore, campo
 Scilicet Elysio, longis ubi fluctibus olli
 Sunt Acherusiadis æternæ stagna profunda.

Eheu me miseram, quid me illo tempore fiet?
 Quæ demens omnes peccatis exuperarim,
 Nescia coniugij, laudandæ nescia mentis.
 Quinetiam, locuples cum uir meus esset, egenos
 Aedibus exclusi, feciq; nefanda scienter.
 Tu me Seruator tortoribus eripe diris,
 Quamlibet infamem, conspurcati q; pudoris.
 Obsecro te porrò paulisper desine carmen,
 Sancte, potens rerum, magni rex maxime regni.

R V R S V S I N T E R T I A P A R T E

hæc inquit. Ex secundo lib. de Deo.

A Titonans, scælix, cœlestis, habensq; Cherubim
 Firmatum, precor ut me planè uera locutam

Paulisper

Κἄν ἐτ' ὄρῃ τις ὅλως νύξ ἦλθεν, ὕδμεν αὔριον,
οὐκ ἐχθὲς γέγονεν, ὕχ ἦματα † πολλὰ μεριμναῖν. *f. μέσ' ἄ με-*
οὐκ ἔαρ, ὕχι θέρος, ὕ χειμῶν, ὕ μετόπωρον, *εινῶν.*

οὐ γάμορ, ὕ θανάτορ, ὕ πράσεις, ὕ δ' ἀγορασμὸς.
οὐ δύσιρ ἀντολίηρ, ποιήσει γὰρ μακρὸν ἦμαρ.

τοῖς λαῖ ὁ παντοκράτωρ θεὸς ἀφθίτος ἄλλο παρέξει,
εὐσεβέσιρ, ὁπόταρ θεὸν ἀφθίτον αἰτήσωνται.

ἐν μαλδρόιο τωρὸς, λαῖ ἀθανάτωρ ἀπὸ βρυγμῶν
ἀνθρώπων σῶσαι δώσει, λαῖ τῶτο ποιήσει.

λεξάμενος γὰρ συσταθεῖς ἀπὸ φλογὸς ἀναμάτοιο
ἀλλω ἀποστήσας, πέμψει διὰ λαὸν ἑαυτῶ

εἰς σωτὴν ἑτέραν, λαῖ αἰώνιον ἀθανάτοισιρ,
ἠλυσίω πεδίω, ὅθι οἱ πῆλε κῦματα μακρὰ

λίμνης ἀσυνάξ ἀχόρουσιάδος βαθυπόλων.
Αἰ, αἰ. ἐγὼ δειλή, τί γονήσομαι ἦματι τῷδε;

ἀνθ' ὧν ἠ δύσφρων γε πονησαμένη περὶ πάντων
ἠλίτορ, ὅτε γάμων μεμελημένη, ὅτε λογισμῶις. (δρὸς

ἀλλὰ λαῖ σὺ μελάθροισιρ ἐμοῖς πολυμαμμονος ἀν
δουομένης ἀπέκλεισα, ἰά δ' ἐννομα πρόσθην ἔρεξα,

εἰδυῖα. † ὕδέ τε σῶτορ ἐμῶν ἀπὸ μαστιγῆζων, *f. σὺ δέ.*

ῤῥσαι δὴ με κῦώπιρ, ἀναιδέα προήξασαρ.
ἠδὲ δ' ἐγὼ λίτομαί σε βαίον παυσέμερ ἀοιδῆς,

ἀγιε † μανουδόντα βασιλῶν μεγάλης βασιλείας. *f. αὐτομέ-*

ΓΑΛΙΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΤΩ ΑΥΤΗΣ ΤΟ *δουαυτ ὑψε*
μω τάδε φησὶν, ἐν τοῦ δευτέρου λόγου περὶ θεοῦ. μέδου.

Ὁ γράνι ὑψιβρεμέτα, μάναρ, ὅς ἔχας τὸ χόρουβιμ
ἰδρυμένην, λίτομαι, παναληθέα φημίξασαρ

f 5 Γαῦσορ

Γαῦσον βαϊόρμα, νέμμηνα γὰρ εὐδοθι ἦτορ.
 Ἀλλὰ τί μὲ κραδίη πάλι πάλλεται, ἠδέ γε θυμὸς
 Τυπτόμενος μάστιγι, βιάζεται εὐδοθον αὐδίη
 Ἀγγέλειρ πᾶσιρ; αὐτὰρ πάλι πάντ' ἀγορσύτω,
 Οὐρα θεὸς νέλεται μὲ ἀγορσόμενον ἀνθρώποισιρ.

Ἀνθρώποι, θεόπλαστον ἔχοντες εὐ εἰόνι μορφίη,
 Τί πῆε μάτλην πλάζεσθε, καὶ ἔνι σὺ θείαρ ἀταρπὸρ
 Βαίνετε, ἀθανάτου ἠΐς μὲ μνημεύοι αἰεὶ;

περὶ τοῦ θεῶ.
 Εἷς θεὸς ἐστὶ μοναρχος, ἀθέσφατος, ἀθέρι ναίωρ,
 Ἀυτοφυής, ἀόρατος, ὀρῶρ μόνος αὐτὸς ἅπαντα,
 Οὐρα γ' ἐπέποιησε λιθοξόος, ἔδ' ἀπὸ χρυσοῦ
 Τέχνης ἀνθρώπων φαίνει τύπος, ἔδ' ἐλέφαντος.
 Ἀλλ' αὐτὸς ἀνέδειξεν αἰῶνος αὐτὸς ἑαυτὸν
 Οὐρα τε, καὶ πρὶν εὐνοῖα, ἀταρ πάλι καὶ μετέπειτα.
 Τίς γὰρ θνητὸς εἶωρ νατιδεῖρ διύαται θεῶν ὄσοις;
 Ἡ τίς χωρήσει κ' αὐτ' ἔνομα μόνον ἀνῆσαι,
 Οὐρανίης μεγάλου θεῶ, νόσμον κρατέοντος;
 Οὐ λόγῳ ἐπίσησε πάντα, καὶ ἔρανον, ἠδέ θάλασσαν.
 Ἡελίον τ' ἀνάμαντα, σελήνην τε πλήθυσσαν,
 Ἀστρα τε λαμπετόωντα, κραταιὰρ μητέρα τιθλήν,
 Γηγᾶς, καὶ ποταμὸς, πῦρ ἀφθιτορ, ἦμακα, νύκτας.
 Ἀλάμ. Αὐτὸς δὲ θεὸς ἔδ' ὀπλάσας τετραγυμᾶτορ ἀλάμ,
 Τὸν πρῶτορ πλάσθ' εὐνοῖα, καὶ ἔνομα πληρώσαντα
 Ἀντολίην τε, δύσην τε, μεσημβρίαρ τε, καὶ ἀφῆτορ.
 Αὐτὸς σῆριξεν μόρφωρ μορφίη τε τύπων τε
 Καὶ θῆρας ποίησε, καὶ ἔρωετ' ἀ, καὶ πετελιναῖ.

Paulisper recrees: animo nam fessa fatisco.
 Sed quid cor iterum quatitur mihi? mensq; flagello
 Icta, foras uocem prorumpere cogitur, omnes
 Ut moneam? rursus nimirum cuncta profabor,
 Quae Deus effari mortalibus imperat agris.

O homines, quibus est diuina in imagine forma,
 Cur temerè erratis, cur non per recta uiarum
 Vaditis, aeterni memores patris omnibus horis?

Vnus & immensus Deus est, regnator & unus

De Dea.

Aethereus, sese consistens totus in uno,

Cuncta uidens solus, non aspectabilis ipse:

Quem non humani saxo manus ulla, uel auro,

Aut ebore artificis fecit, retulit ue figurans:

Ipsè sed ipsum se seculo monstrauit ab omni,

Quiq; est, quiq; fuit, qui porrò deinde futurus.

Cuius namq; Deum mortalis lumina possunt

Cernere? quae ue ferent uel uocem nominis aures,

Cœlestis, magniq; Dei, mundumq; regentis?

Omnia qui dicto fecit, cœlumq; salumq;

Et rapidum solis cursum, lunamq; tumentem,

Sidereos ignes, solidam magnamq; parentem,

Fontes & fluuios, ignem, noctesq; diesq;

Adam.

Nimirum Deus is finxit tetragrammaton Adam,

3

Qui primus fictus fuit, & qui nomine complet

Ortus, occasus, austrum, boreamq; rigentem.

Ipsè hominum solidam formam speciemq; creauit,

Ipsè feras fecit, serpentinaq; atq; uolucres.

Hunc

**In simula-
chricolas.** Hunc uos non colitis, frustra q̄; errore pudendo,
Anguibus & feli reuerenter sacrificatis,
Et signis alijs hominum, saxiſq̄; sacratis,
Ante profanorum delubrorum oſtia ſtantes.
Obſeruate Deum, qui q̄; eſt, qui q̄; omnia ſeruat.
Qui dum ſaxorum ſpecie gaudetis inani,
Non uenit in mentem iudex æternus, & idem
Seruator, cœlum qui tellurem q̄; creauit.

In auaros. Heu ſtirps, effuſo quæ gaudes ſanguine, praua,
Impia, uafra, hominũ mendax genus, atq; bilingue,
Inſidians, dirum, mœchum, ſimulachricolarum:
Quorum ueſanus ſtimulus præcordia uexat,
Qui ſibi proſpiciunt rapiendo, proh pudor, unis.
Nam nemo locuples, & habens, impertiet ulli:
Humanum ſed erit proſum genus omne ſceleſtum.
Non erit ulla fides penitus: uiduæ q̄; frequentes
Furtiuo, cauſa quæſtus, utentur amore.
Sortitæ q̄; uiros conuenta iugalia frangent.

**De Chri-
ſto.** Sed poſtquam Roma Aegyptũ reget, imperio q̄;
Frenabit, ſummi tum ſumma potentia regni
Regis inextincti mortalibus exorietur.
Rex etenim ſanctus ueniet, qui totius orbis
Omnia ſeclorum per tempora ſceptra tenebit.
Tunc q̄; Latinorum non eluctabilis ira
Tres Romam trifti fatorum ſtamine perdent.
Atq; ſuis homines perdentur in ædibus omnes,
Tum cum de cœlo torrens, fluet igneus. eheu

Οὐ σέβεται δὲ φοβέειθε θεῶν, μήτ' αἰώς ἢ πλανᾶσθε, κατὰ τῶν
 προσκυνέοντες ὄφεις τε, καὶ αἰλῶροισι θύοντες, εἰδωλολα-
 Εἰδωλοῖσι τ' ἄλλοις λιθίνοις θ' ἰδρύμασι φώτων, τρω.
 Κίνακοις ἀθέοισι παθεζόμενοι πρὸ θυράων.
 Τηρεῖτε τὸν ἔοντα θεῶν, ὃς πάντα φυλάσσει.
 Τόρπόμενοι κακότητι λίθων, κέισιρ ἐηλαθέοντες.
 Αθανάτῃ σωτήρῃ, ὃς ἕρανδρ' ἐνήσει, καὶ γλυῶ.
 Αἰ, γένος αἰμοχαρῆς, δόλιον, λιανὸν, ἀσεβέων τε
 ψυδῶν, διγλώσων ἀνθρώπων, καὶ λιανοθηῶν,
 Δειτρουλόπων, εἰδωλολατρῶν, δόλια φρονέον-
 τωρ.

Οἷσι κακὸν ἐν σέρνοισιρ ἐνι μεμανημένος οἷσρος, f. κακός.
 Αὐτοῖς ἀρπάζοντες, ἀνάιδεα θυμὸν ἔχοντες. κατὰ τῶν
 Οὐδεὶς γὰρ πλυστῶν καὶ ἔχωρ ἄλλω μεταδώσει, φιλαργύ-
 Αλλ' ἔσεται κακὴν δεινὴ πάντεσσι βροτοῖσι. ρω.
 Γίσιρ δ' ἔχουσιν ὄλωσ, χῆραί τε γυναικες,
 Στέρξεται κρυφίως ἄλλως πολλὰ διὰ πέρας,
 Οὐ παρῆλυ κατέχευσαι τὸ βίον ἀνδρῶν αἰλαχῶσαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥώμη καὶ αἰγυπῆ βασιλεύσει,
 Εἰς ἐρ διθυώσασα, τότε δὴ βασιλεία μεγίστη
 Αθανάτῃ βασιλῆος ἐπ' ἀνθρώποισι φανείται. περίτῃ χει-
 Ηξει δ' ἀγνὸς ἀνάξ πᾶσης γῆς σιῆπῆρα πρατήσων, ρου.
 Εἰς αἰῶνας πάντας ἐπειγομένοιο χρόνοι.
 Καὶ τότε λατίνων ἀπαράτατος χόλος ἀνδρῶν
 Τρεῖς ῥώμη οἰητῆρῃ μοιρῇ κατὰ διλήσονται,
 Πάντες δ' ἀνθρώποι μελάθροισι ἰδίοισιρ ὀλδνται,
 Οππόταν ἕρανόθεν πύρινος ῥύση κατὰ κράνη.

Οἱμοι δειλαίη, πῶτ' ἐλύσεται ἡμαρ ἐπ' αἶνος,
 Καὶ πέρσις ἀθανάτοιο θεῶ μεγάλῳ βασιλῆος.
 Ἄρτι δὲ τί ἡσίζεθε πόλεις, ποσμεῖθε τε πᾶσαι
 Ναοῖς καὶ σταδίοις ἀγοραῖς χρύσοις, ξοάνοις τε
 Ἀργυρέοις, λιθίνοις τε, ἵν' ἔλθῃτ' εἰς πικρὸν ἡμαρ.
 Ἥξει γὰρ, ὅπῳταρ θεῶν διαβήσεται ὁδὸν ἡ,
 Γᾶσιν ἐν ἀνθρώποις. αὐτὰρ τὰ ἑνάστ' ἀγορᾶσιν
 Οἰαίς ἐν πόλεσιν μέροτες κακότητα φέρουσι.

ΜΕΤΑ ΤΑ ΔΕ ΠΡΟΒΑΙΝΟΥΣΑ ΤΟΙΣ
 ΛΟΓΟΙΣ, ΠΟΔΙ Τῶ ἀπατεῶν Θ' Δαίμονος
 Ἐ' ἀντιχρίστου, φησὶν ὡδὲ πη.

περὶ τῶ ἀν
 τιχρίστου.

ΕΚ ἧ σεβαστωνῶν ἡξει βελίας μετόπισθεν,
 Καὶ σήσει ὀρέων ὕψος, σήσει δὲ θάλασσα,
 Ἡέλιον πυρόοντα μέγαρ, λαμπρᾶν τε σελιύην,
 Καὶ νέκυας σήσει, καὶ σήματα πολλὰ ποιήσει
 Ἀνθρώποις. ἀλλ' ἔχι τελεσφόρα ἔσσειτ' ἐν αὐτῷ.
 Ἀλλὰ πλανᾶ, καὶ δὴ μέροτας πολλὰς πλανήσει,
 Γισῶς τ' ἐπλεῖψῶς τ' ἐβραΐας, ἀνόμους τε καὶ ἄλλους
 Ἀνέρας, οἳ τινες ἔπω θεῶ λόγον εἰσήνεσαν,
 Ἀλλ' ὅπῳταρ μεγάλοιο θεῶ πελάσσωσιρ ἀπειλαί,
 Καὶ δυνάμεις φλογέσσα δι' οἰδημάτων εἰς γαῖαν ἡξεί,
 Καὶ βελίηρ φλέξει, καὶ ὑπερφιάλης ἀνθρώπους,
 Πάντας ὅσοι τῶτω πίσιν ἐνεποιήσαντο.
 Καὶ τότε δὴ κόσμος ὑπὸ ταῖς παλάμησι γυναικῶν

γυναικουρα
 τια.

Εἴσει